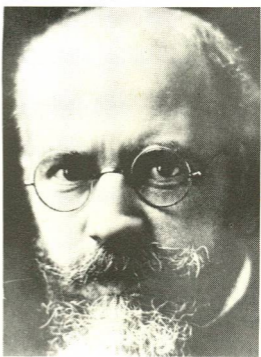


OEVER, Karel van den, letterkundige (Antwerpen 19 november 1879 - Antwerpen 6 oktober 1926). Oudste zoon van een huisgezin met tien kinderen. Zijn overgrootvader was een Friese scheepskapitein. Een groot deel van de familie Van den Oever woont thans nog in Friesland.

Karel studeerde aan het St.-Jans-Berchmanscollege te Antwerpen en droeg een pet als de atheneumstudenten, maar „met een Vlaamsche geloofsbelijdenis erop” (J. Muls). Hij was een der stichters van Eigen Taal, Eigen Zeden en later met zijn vriend Jozef Muls de stichter en bezieler van het tijdschrift Vlaamsche Arbeid (1905-'30), dat veel voor-

aanstaande Vlaamse auteurs als eerstelingen de kans gaf : F. Timmermans, W. Elsschot, E. Claes, P. van Ostaijen e.a.

Tijdens de oorlogsjaren (1914 tot '19) woonde Karel bij familie en vrienden in Den Haag en Baarn, waar hij verscheidene studiewerken publiceerde of gereedmaakte tot latere publikatie over de verhouding Nederland-Vlaanderen: Hollandsch-Belgische Toenadering; De Vlaamse Beweging; De Hollandse Natie voor een Vlaamsche Spiegel.



Vooraf in de naoorlogse verzen van Karel van den Oever breekt een felle strijd lust door, zoals in het bekende gedicht : Brussel, dat is de laffe daad ! Wat zijn proza betreft, dit was reeds in de vroegste periode gekenmerkt door een duidelijke principiële houding, vooral qua artistieke zuiverheid en stoere geloofsbeleving.



Hoewel hij zelf geen politieke ambities had, zette Van den Oever zich naar aanleiding van de verkiezingen van 1921 actief in om de gelovigen binnen het Vlaamsch Front te Antwerpen bij het opstellen van de kandidatenlijst niet voor het hoofd te stoten. Hij stelde voor om de gelovige Fronters binnen de partij te groeperen. Eveneens om de katholieke partij de wind uit de zeilen te nemen ijverde hij om onder de priesters van het aartsbisdom Mechelen en liever nog alle Vlaamse priesters een brief te verspreiden met een oproep voor de Frontpartij te stemmen.

Behalve zijn vaste medewerking aan Vlaamsche Arbeid gedurende verscheidene jaren leverde Van

den Oever nog tal van literaire en artistieke bijdragen o.m. in Nederlandse tijdschriften: Van Onzen Tijd; Groot-Nederland; De Vlaamsche Stem (Amsterdam, 1915); De Beiaard (Den Bosch); Vrij België (Scheveningen, 1915); Dietsche Stemmen (Utrecht, 1916). Bijzondere aandacht trok destijds zijn artikel in Het Vlaamsche Land (april 1923): Het Prioriteitsrecht van Vlaanderen in België en Groot-Nederland.

Bij zijn dood liet de nog betrekkelijk jonge dichter en publicist een aantal werken na die voor een groot deel blijvende waarde bleken te hebben; gedichten werden na zijn dood gepubliceerd en heruitgegeven. Van den Oever werd ook door de expressionistische kringen tussen de jaren 1920 en '30 zeer gewaardeerd.

WERKEN: *In Schemergloed der Morgenverte* (verzen; 1901); - *Van stille Dingen* (verzen; 1904); - *Kempische Vertelsels* (proza, 1905); - *Het drievuldig Beeld* (verzen, 1907); - *Godvruchtige Maen-Rymen* (verzen, 1911; 1923 tweede uitgave); - *De Geuzenstad* (proza; 1912); - *Lof van Antwerpen* (verzen; 1912); - *Kritische Opstellen* (proza; 1913); - *Juffrouw Suzanne Roemers* (toneel; 1914); - *Verzen uit Oorlogstijd* (1914); - *Hollandsch-Belgische Toenadering* (proza; 1917); - *De Vlaamsche Beweging* (proza; 1918); - *De zilveren Flambouw* (verzen; 1919); - *Oud-Antwerpsche Vertellingen* (proza; 1920); - *De betooverde Heide* (verzen; 1921); - *Het open Luik* (verzen; 1922); - *Het rood Paard* (proza; 1923); - *Het inwendig Leven van Paul* (proza; 1923; 1941, tweede uitgave); - *Schaduw der Vleugelen* (verzen; 1923); - *Geestelijke Peilingen* (proza; 1924); - *De Hollandsche Natie voor een Vlaamschen Spiegel* (verzen; 1925); - *De heilige Berg* (verzen; 1926); - *Paviljoen* (verzen; 1927); - Bloemlezingen uit zijn verzen werden samengesteld door M. Gijsen (1926); Het Spectrum (1938) en F. Verachtert (1963).

LITERATUUR: *Herdenkingsnummer Karel van den Oever van Vlaamsche Arbeid*, jg. 21, nr. 12 (met artikelen van M. Gijsen, W. Moens, F. Timmermans e.a., 1926); - J. Muls, *Melancholia. Herinneringen aan gestorven Vlaamsche schrijvers en kunstenaars* (1929); - F. Verachtert, *Karel van den Oever* (1939); - M. Gijsen, *Karel van den Oever 1879-1926* (Monografieën over Vlaamse letterkunde, 1958).

FRANS VERACHTERT